

[Kultur- og kommunikationsministeren]

For det fjerde skal biblioteket bevare samlingerne for eftertiden eller i tilfælde af kassation eller lukning sørge for, at materialerne overføres til det offentlige bibliotekssystem.

Jeg synes stort set, det er fornuftige betingelser, rigsbibliotekaren har opstillet, men de er jo åbne for fortolkning, og selv om et privat bibliotek supplerer det offentlige biblioteksvæsen, udfylder en niche, så må der foretages en vurdering af, om der er tale om samlinger, som har en sådan interesse og udviklingsdygtighed, at det offentlige skal bidrage økonomisk til, at de ad den vej bliver stillet til rådighed, således som rigsbibliotekaren også bemærkede i sin udtalelse fra maj 1986.

Jeg har selv haft lejlighed til at besøge Tidsskriftcentret. Jeg kender det selvfølgelig fra min tid i biblioteksvæsenet, og jeg finder, at det er en meget snævert defineret opgave, centret har påtaget sig. Desuden er det en opgave, som indsnævres over tid netop på grund af den snævre definition, centret giver sig selv og også giver begrebet alternative publikationer.

Det er jo sådan, at denne regering har prioriteret forsknings- og udviklingsarbejde højt, og en væsentlig forudsætning for dette arbejde er, at man har et veludbygget biblioteks-, dokumentations- og informationssystem. Jeg må derfor nære betænkelighed ved, at opgaver inden for dette område løses spredt og tilfældigt.

Det er blevet anført om Tidsskriftcentret, at det opfanger materiale, som ofte ikke bliver opfanget af pligtafleveringssystemet. Det er for mig et argument, som peger mod pligtafleveringslovens indretning, og det må vi se nærmere på ved en kommende revision af pligtafleveringsloven.

Som situationen er i dag, må jeg konkludere, at Tidsskriftcentret i et vist omfang er med til at løse en opgave, som bør løses. Derfor vil jeg også godt være med til at give mulighed for at holde Tidsskriftcentret i gang, indtil andre løsninger for opsamling af det materiale, centret opsamler, og andet såkaldt gråt materiale, er fundet. Men jeg ser ingen grund til, at centret optages på finansloven, så meget mindre som der ikke var flertal for det, da Socialistisk Folkeparti havde fremsat et ændringsforslag til finanslovsforslaget for 1988 om at yde et tilskud på 400.000 kr. til Tidsskriftcentret. Det kunne ikke samle flertal, og jeg kan ikke se, at situationen er ændret inden for de 3-4 uger, der er forløbet siden.

Som sagt vil Kultur- og Kommunikationsministeriet fortsat være indstillet på at yde tilskud af tipsmidlerne til centret efter konkret ansøgning i afventen af en ændring af pligtafleveringsloven og andre tiltag, som opsamler den type materiale, der her er tale om, og som Tidsskriftcentrets materiale jo kun er en del af i forhold til det grå materialeområde, som vi bør interessere os for at få opsamlet i et rimeligt omfang i en samlet bibliotekssammenhæng. Derfor skal jeg indstille, at man afviser det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Det er rigtigt, som ministeren siger, at vi havde stillet et ændringsforslag til finansloven om penge til Tidsskriftcentret, og det er også rigtigt, at det ændringsforslag ikke blev vedtaget. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at samtidig med at vi lavede det ændringsforslag, udformede vi vores beslutningsforslag til diskussion her i folketingssalen, og det kunne jo tænkes, at hvis man havde haft en grundig diskussion af det forslag inden finanslovsafstemningen – hvad der jo var meningen fra vores side – så var afstemningen ved finansloven faldet anderledes ud.

Det er klart, at det årstal, der nu står i forslaget, nemlig 1988, ikke står ved magt mere. Vores mening er, at det skal træde i kraft 1. januar 1989. Det har jeg ikke villet udsende en skriftlig rettelse af, men der ligger altså i det, at bliver det vedtaget, så vil det ændringsforslag naturligvis blive stillet og komme til at indgå i forslaget.

Qvist Jørgensen (S):

Jeg havde egentlig en overskrift, der hedder »Mens græsset gror, dør horsemor«, og det var ud fra en forventning om, at vi ville have oplevet en mere positiv minister i dag; så ministerens overskrift skal måske laves om til, at man har et standpunkt, til man tager et nyt.

SF-forslaget er et godt, men også et gammelt forslag, som den ene gang efter den anden har været ved at blive kvalt i verbal sympati. Skiftende kulturministre har rost centret og har været behjælpelige med at skaffe nogle pebernødder i form af tipsmidler, vistnok højst 75.000 kr. på et år. Især den nuværende kulturminister har – og dér må jeg nok sige: tidligere – været